

בתי המשפט

ת.א. 10243/06 בשא 160168/04	בית משפט השלום תל אביב-יפו	
29/05/2006		
	כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה	בפני:

סוויסה יעקב

מבקש

נ ג ד

1. א.מ. פרחים בע"מ

2. מ.צ.ר הפקות בע"מ

משיב

בא כוח המבקש עו"ד ארנון חזון
 בא כוח המשיבה 1 עו"ד טוני גרינמן ועו"ד חגית פלג
 בא כוח המשיבה 2 עו"ד ארז בן-דוד

החלטה

1. המשיבה 1 הגישה תביעה כספית לבימ"ש זה, בגין העתקה ופרסום שלא כדין של איור אשר בבעלותה (המשמש אותה כלוגו לצרכי פרסום). לטענת המשיבה 1, המבקש והמשיבה 2 העתיקו את האיור של המשיבה 1 ולפיכך קמה למשיבה 1 לטענתה עילת תביעה בהפרת זכויות יוצרים, גניבת עין ועשיית עושר ולא במשפט.
2. לטענת המבקש – יש למחוק את התביעה על הסף מאחר ובימ"ש השלום בתל-אביב נעדר סמכות מקומית לדון בתובענה וזאת לאור אי עמידתו בתנאי סעיפים (א) (1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.
3. תקנה 3 (א) (1) לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד - 1984 קובעת את הסמכות המקומית על פי מקום מגוריו או עסקו של הנתבע.
4. לטענת המבקש מקום עסקו ומקום מגוריו של המבקש – בחיפה ועל כן לבימ"ש השלום בחיפה הסמכות לדון בתובענה.
5. מנגד טוענת המשיבה 1 – כי המשיבה 2 פרסמה את האיור המפר בין היתר באתר האינטרנט שלה ובכך הביאה לפרסומו של האיור בכל מקום בישראל, ולפיכך לבימ"ש השלום בתל-אביב סמכות

מקומית לדון בתובענה. לטענתה – כל אדם באשר הוא נמצא יכול לצפות באתר האינטרנט של המשיבה 2, להדפיס חומרים ממנו ואף לשמור אותו כקובץ מועתק בספרייה הממוחשבת שבידו. לפיכך – טוענת המשיבה 1 – נופל המקרה לגדרו של "מקום המעשה או המחדל", בהתאם לתקנה 3 (א) (5) לתקנות סד"א.

6. בסעיף 12 לכתב התביעה נטען כי נעשה שימוש מפר בעיצוב המגנט של המשיבה 1, לרבות באיור ובחיתוך הייחודי לתובעת לצורך מגנט המפרסם את חנות הפרחים המתחרה של המבקש וכי העתקת האיור והעיצוב הייחודי למשיבה 1 הופיעו אף באתר האינטרנט ובקטלוגים מקדמי מכירות של המשיבה 2 ועליהם שמה של חנות הפרחים המתחרה כאמור.

7. הדין שלנו איננו מספק תשובה ברורה לשאלה מהי סמכות השיפוט המקומית של העתקה או פרסום מפר שנעשה באתר האינטרנט. התפוצה באינטרנט מגיעה לכל רחבי הארץ ואף מעבר לגבולות מדינת ישראל, והעתקה המפרה יכולה להגיע לכל משתמש באתר האינטרנט. הפרסום באתרי האינטרנט מגיע לכל משתמש בארץ, בין השאר גם לתושבי תל-אביב. וראה: בש"א (השלום קרית גת) 884/02 – גיל לנדאו נ' בני חסון, מיום 01/05/02 מפי כב' סגנית הנשיא השופטת רחל ברקאי. וראה: מאמרה של נ.כהן צוריאלי "סמכות השיפוט באינטרנט" שערי משפט, כרך א' חוברת 2 עמ' 227.

וראה: בש"א (מחוזי י-ם 2841/03 רעות אלקטרוניקה ורכיבים בע"מ נ' מראות אימאז') (פדאור כרך 03 (14) 54).

8. לכאורה – הסמכות המקומית בפרסום אינטרנט נסמכת על תקנה 3 (א) (5) לתקנות סדר הדין האזרחי המקנות סמכות מקומית לפי "מקום המעשה או המחדל" שבשלו תובעים כאשר הפרסום ברשת האינטרנט ניתן לראותו כפרסום בתל-אביב.

9. דא עקא שתקנה 3 (א1) לתקנות סד"א גוברת על האפשרויות השונות במסגרת תקנה 3 (א) לתקנות סד"א.

10. הרישא של תקנה 3 (א1) לתקנות סד"א נפתח במילים: "על אף האמור בתקנת משנה (א)".

11. במתח שבין הוראות תקנה 3 (א) (5) לתקנות סד"א – "מקום מעשה או המחדל" – לו טוענת המשיבה, ולבין תקנה 3 (א1) לתקנות סד"א גוברת הוראת תקנה 3 (א1) לתקנות סד"א: שכן לשון תקנה 3 א' (1) היא: "מקום שהיו לעסקו של התובע מספר סניפים, והיה אחד מהם בתחום השיפוט בו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע – תוגש התובענה לביהמ"ש

באותו תחום שיפוט, על אף האמור בתקנת משנה (א)". לפיכך – מלשון התקנה עצמה נלמד היתרון שיש לתקנה זו על פני החלופות בתקנה 3 (א) לתקנות סד"א.

12. בכתב התביעה מפרטת המשיבה 1 כי היא מנהלת חנות וירטואלית המאגדת תחתיה 35 חנויות פרחים ברחבי הארץ ומתוכן חנות ו/או חנויות המצויים בתחום השיפוט שבו מצוי מקום מגוריו ומקום עסקו של המבקש.

13. תכליתה של תקנה 3 (א1) לתקנות סד"א הנה להורות באופן מחייב לתובע בעל מספר סניפים לרבות במקום מושבו של הנתבע, להפעיל את זכויותיו הדיוניות במקום מושבו של הנתבע, על מנת למזער את הפגיעה בנתבע.

14. תקנה 3 (א1) לתקנות סדר הדין מרחיבה את אפשרויות התביעה של התובע. הוראתה מונעת מן התובע "פורום שופינג". תקנה 3 (א1) קובעת מפורשות כי מקום שקיימת חפיפה בין מקום עסקיו או אחד ממקומות עסקיו של הנתבע – התביעה תוגש לביהמ"ש באותו תחום שיפוט של החפיפה.

15. בענייננו טוענת המשיבה 1 כי פרסום ההעתקה המפרה היתה בין היתר באתר האינטרנט של המשיבה 2. אין חולק בענייננו כי **המבקש אינו בעל אתר אינטרנט**. על פי כתב התביעה המבקש הינו בעל חנות פרחים – ועיסוקו בממכר פרחים בחנות בחיפה ובדרך הרגילה. על כן, אף אליבא דתובעת חלופת מקום השיפוט על פי תקנה 3 (א) (5) - לא מתקיימת ביחס למבקש.

16. אדגיש – המשיבה 2 לא כפרה בסמכותו המקומית של בימ"ש השלום בתל-אביב. המשיבה 2 הגישה כתב הגנתה ואף הודעת צד ג' מתוקנים לבימ"ש זה. רק בתגובתה לבקשת המבקש העלתה המשיבה 2 לראשונה טענתה כי הפורום המוסמך הוא בימ"ש השלום בירושלים. אני דוחה את הטענה. כלל הוא כי נתבע המבקש להעלות טענת סמכות מקומית לדיון חייב להעלותה בהזדמנות הראשונה; נתבע אשר לא טען בכתב הגנתו כי אין לביהמ"ש סמכות מקומית – יראו אותו כמסכים למקום השיפוט.

ראה: א.גורן, בספרו "סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה שמינית) עמ' 26.
על כן לא אזקק כלל לעמדת המשיבה 2.

17. כאן המקום להוסיף כי במכלול השיקולים הבאתי בחשבון את האמור בתצהירו של המבקש והמסמכים שצורפו אליו, מהם עולה כי מצב בריאותו של המבקש אינו טוב. המבקש בשנות ה-60 לחייו, סובל מבעיות גופניות ונפשיות שבגינן אושרו לו 100% נכות לצמיתות, ועיסוקו בחנות הפרחים בחיפה מהווה חלק מתהליך של שיקום אותו הוא עובר. משכך, אף מן הטעם הזה, מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש, במידה המצדיקה את העברת הדיון לבימ"ש השלום בחיפה.

18. העולה מכל המקובץ כי אני מורה על העברת הדיון לביהמ"ש המוסמך בהתאם להוראת סעיף 79

לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984 - הוא בימ"ש השלום בחיפה.

19. הוצאות הבקשה, כולל שכ"ט עו"ד בסך 2,000 ₪ + מע"מ על פי תוצאות הדיון בתיק העיקרי.

המזכירות תשגר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום א' בסיון, תשס"ו (28 במאי 2006) בהיעדר הצדדים

מארק – הורנצ'יק דליה, שופטת